

Izhaja 10. in 25. dne v mesecu.

Dopisi morajo biti frankirani
in podpisani ter opremljeni s
štampiljko dot. organizacije.Člani strokovnih organizacij,
priključeni Strokovni komi-
siji za Slovenijo, dobivajo
list brezplačno.

Rokopisi se ne vračajo.

DELAVEC

STROKOVNI ČASOPIS

Uredništvo in uprava:
Ljubljana, poštni predal 290.Čekovni račun št. 13.562.
Telefon interurban št. 3478.

Utrinki o demokraciji

(Predavanje pisatelja Angelo Cerkevnikarja na
V. (XXIV.) delavskem prosvetnem večeru,
24. februarja 1934.)

Demokracija pomeni ljudsko moč. Demokracija je vsebinsko in oblikovno uveljavljanje moči, volje in hotenja vsega ljudstva v vseh očitovanih izživljanja ljudske družbe. Demokracija pomeni v poslednji po sledici vladanje vsega ljudstva. Demokracija je tista velika vrednota, ki raste na terišču tisočletih, da, celo milijonterih in milijonterih protislovij, je tista brezprimerna sila, ki iz boja med ognjem in vodo ustvarja parni stroj napredka in razvoja, je tista čudežna moč, ki iz zmede neskladnih glasov oblikuje blagovžno sozvočje življenja in vsakršnega gibanja vobče.

Demokracija je bila, je in še dolgo, dolgo bo — zgolj ideal slehernega zdravega ljudskega bitja.

Demokracija je umrla! Prav bučno poudarjajo. Demokracija je v krizi! Še bučnejše oznanjajo. Nihče pa ne pomisli, da ne more umreti, kar se niti rodilo ni, le redki so, ki se zavedajo, da ne more biti v krizi, češar še nikdar ni bilo!

Demokracije namreč še ni bilo.

Demokracija je bila in je samo — ideal. Bili so samo plahi poskusi demokracije, bila je komaj blede in papirnata podoba demokracije. Pa že ta blede podoba grške, rimske meščanske demokracije se nam zdi v dobah, ko jo prevlečejo s čopičem, omočenim v barve mraka in teme, tako zelo lepa, vsega poželenja in hrepenenja vredna, da nehote vzklíkamo: Demokracija je umrla! Demokracija je v krizi! Kako čez vse mere čudežna bi bila šele resnična demokracija!

Ali je takšna demokracija sploh možna? Ne samo možna. Resnična in popolna demokracija je samo vprašanje časa! Toda!

Najprej se mora ustvariti osnova, dovolj široka in čvrsta osnova, da bo moči na njej zgraditi ogromno stavbo!

Koliko tisočletij se ta osnova že gradi! Koliko dragocene ljudske krvi je vbetonirano v tej podstavi! Ne smemo trditi, da ni doslej človeštvo doseglo pomembnih uspehov! Vprav nasprotno! Človeštvo je tik pred tem, da bo to podstavo dogradilo!

To najjasneje očitujejo stremeljenja po odpravi sleherne demokracije! Čudna in maloresna trditve, mar ne?

Pa je vendarle tako, zakaj želja po tretju oblikovne demokracije ni nič drugega nego želja po poenotenju celokupnega ljudskega hotenja, volje in moči, mrzlična želja po hitrem, naglem, čudežu podobnem izenačenju življenjskih sil in očitovanju slehernega in poslednjega uda človeške družbe. Na dani je, da bi potem demokracija bila kaj lahko dosegljiva — ideal!

Prav ti ljudje, ki s posebno bučnim poudarkom oznanjajo blagovestje genijev, ki naj bi bili odrešeni ljudstvo in človeštva, prav ti ljudje v isti sapi pozabljajo, da ni, niti ne bo na svetu nikdar dveh ljudskih bitij, ki bi si bila do popolnosti enaka!

Ni ju, kakor ni na svetu dveh atomov katerekoli snovi, ki bi si bila tako enaka, kakor je samo teoretično enaka matematična enojka matematični enojki. Podobnost je, enakost ni! Le-ta je zgolj pojem, kakor n. pr. v matematiki ali v geometriji. Globoko smo prepričani, da je ena in ena dve, da sta si dve kocki enaki, ne zavedamo se pa, da v dejanskem in otipljivem življenju ni ter niti biti in more dveh enot, ki bi bili prav zares enaki. Kadar seštejemo dvoje ljudi ali dvoje živali, imamo dejansko vedno samo enega in še enega človeka eno in še eno žival, zakaj dvoje ljudi in dvoje živali — oboje je samo matematična resnica, ki deluje zgolj s pojmi!

Kljub usodni zmoti pa vendarle slutijo, da je nekakšna enakost prav zares potrebna, da je za ostvarjenje demokracije neobhodno potrebna!

Ta enakost pa je drugačnega kova! Ta enakost je najpopolnejše dosegljiva enakost

Kaj je z uredbo o ukinitvi nočnega dela v pekarnah in sploh z uredbo o odpiranju in zapiranju obratov? — Anketa je bila, uredba je koncipirana, a zakaj je ban še ni podpisal?

Strokovna komisija za Slovenijo v Ljubljani

kot oblastni odbor U. R. S. S. J.

sklicuje na podlagi sklepa seje z dne 11. januarja 1934 in na podlagi statuta URSSJ in njegovega pravilnika za Oblastne odbore za 18. marca 1934 svojo

OBLASTNO KONFERENCO

s sledečim dnevnim redom:

1. **Otvoritev konference:**
 - a) Konstituiranje konference,
 - b) Volitev verifikacijske komisije,
 - c) Volitev komisij za poedine točke dnevnega reda.
2. **Poročila:**
 - a) tajnika,
 - b) blagajnika,
 - c) finančne kontrole.
3. **Gospodarska politika in položaj delavstva.** Referenta Filip Urahtnik in Jurij Arh.
4. **Socialna zakonodaja.** Referenti: Franc Svetek, Lovro Jakomin, Franc Šober in Rado Češnik.
5. **Volitev novega odbora in finančne kontrole.**
6. **Razno.**

Konferenca se bo vršila dne 18. marca 1934 ob pol 10. uri dopoldne v veliki dvorani Delavske zbornice v Ljubljani.

Pravico delegiranja na to konferenco imajo v smislu statuta in pravilnika URSSJ:

- a) Krajevni Medstrokovni odbori URSSJ na področju Strokovne komisije;
- b) Krajevni odbori (podružnice) Strokovni komisiji priključenih organizacij iz onih krajev, koder še ne obstajajo Krajevni medstrokovni odbori;

- c) strokovne organizacije, ki so priključene URSSJ in
- d) zastopniki centralne uprave URSSJ in njegovih oblastnih odborov.

Glasovalno pravico na konferenci imajo samo delegati, navedeni pod a) in b). Ti delegati se imajo delegirati po sledečem ključu: Do 100 članov enega delegata, na vsakih nadaljnjih 100 članov pa še enega delegata.

Število članstva, na podlagi katerega se ima določiti delegate, se ugotavlja na podlagi povprečno vplačani kvoti za zadnjih 12 mesecev pred sklicanjem konference (t. j. za razdobje od 1. jan. 1933 do 31. dec. 1933).

Delegacijske stroške nosijo na podlagi statuta in pravilnika URSSJ one organizacije in ustanove, ki jih delegirajo.

Oblastni konferenci smejo stavljati svoje predloge v smislu statuta in pravilnika URSSJ vse priključene organizacije, Krajevni Medstrokovni odbori in bo konferenca razpravljala samo o onih predlogih, ki bodo do 1. marca 1934 dostavljeni Strokovni komisiji.

V Ljubljani, dne 13. januarja 1934.

Predsednik: **Franc Jernejčič**, s. r.Tajnik: **Joža Golmajer**, s. r.

Delavcem in socialistom Jugoslavije!

Delavski razred v Avstriji se herojsko upira naklepom fašistične reakcije. V tem boju je padlo mnogo žrtev, za katere se moramo zavzeti.

Delavski razred in socialisti Jugoslavije stojijo z globokimi simpatijami na strani avstrijskih delavcev in socialistov. Da bi dali temu vidnega izraza je treba, da se zavzamemo za žrtve tega težkega boja in da pomagamo tistim, ki se obračajo na nas. Zato pozivamo delavce in socialiste Jugoslavije, da hitro zbirajo denarne prispevke za avstrijske sodruge, ki se nahajajo pri nas.

Delavci, socialisti, pokažite, da

se popolnoma zavedate svoje dolžnosti.

Akcijski odbor za pomoč avstrijskim emigrantom:

Dr. Živko Topalović, tajnik centralnega sekretarijata Delavskih zbornic, Beograd; dr. Dragiša Gjurčić, univerzitetni profesor, Beograd; **Bogdan Krekić**, tajnik Zedinjene delavske strokovne zveze Jugoslavije, Beograd; **Luka Pavičević**, tajnik Delavske zbornice Beograd; **Milorad Belić**, Beograd; **Dušan Stojiljković**, Beograd; **Milica Topalović**, Beograd; **Bogoslav Ilić**, Beograd; **Bogoljub Čurić**, Split; **Jovo Jakšić**, Sarajevo; **Bogoslav K. Jošt**, Zagreb; **Vladimir Pfeifer**, Zagreb; **Josip Petejan**, Maribor; **Viktor Eržen**, Maribor; **Alojz Sedej**, Ljubljana; **Jakob Klenovšek**, Trbovlje; **Johan Bahar**, Bačko Novo Selo; **Arpad Vortez**, Novi Sad; **Mirko Petrinc**, Osijek.

pravice do uživanja dobrin vse proizvodnje ljudske družbe.

Z drugimi besedami:

Takšna enakost se bo dala ostvariti samo v družbi, ki bo vsa proizvodna sredstva podružabila. Kadar bodo vsi ljudje nasproti proizvodnim sredstvom v enakem razmerju, bo možna resnična in najpopolnejša demokracija!

Najtežja ovira resnične demokracije je — gospodarska neenakost! Zakaj neizpodbitno je: Kolikor gospodarske moči — toliko politične, socialne, kulturne in vsakršne moči sploh, toliko pravic! Gospodarske razmere so gonilna sila vsega življenja, vse življenjske delavnosti. Ni ga bolj zanesljivega merila za pomembnost v vsem družabnem

življenju, nego je gospodarska moč, s katero razpolaga posameznik, posamezna skupina ali posamezno ljudstvo.

Saj tudi naše ljudstvo pravi: »Denar sveta vladar!«

V trenutku, ko bo vsak človek razpolagal kot s svojo izključno lastnino zgolj s svojo **delovno silo** — se bo izpolnil pogoj najpopolnejše dosegljive enakosti vseh članov ljudske družbe. Večje enakosti ne bo človeštvo nikdar ustvarilo. O popolni enakosti, ki bi bila enaka matematični enakosti, ni mogoče govoriti. Takrat bo možna tudi najpopolnejša demokracija, zakaj demokracija pomeni moč ljudstva in ljudstvo bo vladalo, kadar bo gospodarska moč slehernega uda človeške družbe približno enaka!

Vse dotlej pa bo demokracija ostala samo ideal.

Ali naj to zategadelj zdaj zavrzemo?

Zavržen ideal je — zavrženo življenje. Odreči se idealu pomeni: odreči se smiselnemu življenju. Življenje pa močno poudarjena želja — večnega gibanja!

To vprašanje je bilo skoraj odvisno.

Zaman bi namreč skušali demokracijo zavreči. Tudi če jo skušamo z besedami zavreči, tudi če še tako robantimo proti njej — mi vsi hrepenimo po njej. Vsi hočemo vladati, vsi hočemo temu življenju vzeti toliko, kolikor je vobče mogoče, vsi gledamo, da ne odidemo praznih rok. Da, celo naša sebičnost je porok za končno zmago demokracije!

Tisti, ki se prezirljivo izražajo o mizerem plebsu, celo tisti lovijo njegove glasove, celo tisti z vsem poudarkom prosijo za njegovo priznanje. Celotični si hočejo dati potrditi svojo domnevo in svojo vero, da jim je uspelo uniformirati voljo, hotenje in možgane vsega ljudstva. Celotični se venomer sklicujejo na namišljeno dejstvo, da je vse ljudstvo z njimi.

Celo ti, ki so v svojih glasilih v vsaki številki najmanj po desetkrat obsodili demokracijo na smrt, jo obsodili kot anahronizem starih, »gnilih« časov, celo le-ti v isti sapi in v istih člankih poudarjajo, da misli vse ljudstvo tako, kakor mislijo oni sami.

Pa ne samo to! Oni gredo še dalje! Oni ne zanemarijajo najočitnejših dejanj demokracije; udeležujejo se z navdušenjem, ki se zelo pogosto prelevi v najbolj nizkotno divjanje vseh — volitev... Ob še tako malo pomembni zmagi, ki so jo pri tem izrazitem demokratičnem dejanju dosegli, hitijo bobnati v svet, da je demokracija v krizi, da je ne rabimo, da je gnila tvorba še bolj gnile zahodne Evrope, odkoder je naposled prišla tudi njihova »ideologija« o odrešitvenju... »

Če demokracijo dejansko in načelno odklanjajo, čemu se potem bojujejo pod zastavami, na katerih so napisana zgolj vodila ljudskih množic? Tudi demokracija, kakršno imamo danes, demokracija, ki je zgolj odsev gospodarske neenakosti, ki je značilna za današnji gospodarski in družabni red, je nujna, je neobhodna in je naposled celo — dobra!

Tudi še tako meglena oblikovna demokracija, celo senca čeprav le oblikovne demokracije je boljše nego kakršnakoli resnična diktatura, zakaj oblika je nasprotstvo vsebine, ki naposled prehajata druga v drugo in ustvarjata tretjo vrednoto — nepretrgano spopolnjevanje demokracije. Vsaka vsebina menja obliko in vsaka oblika menja vsebino.

Pozabiti ne smemo, da je prav embrio demokracije bil tista sila, ki je baš majhnemu človeku in majhnim narodom dala jamstvo za obstoj in možnost za razvoj.

Zakaj demokracija je kakor voda. V vodi se naučis plavati, v demokraciji se naučis bojevati in zmagovati... »

Brez demokracije ni različnih organizacijskih tvorb, brez demokracije si ne moremo misliti tako neobhodno potrebnih očitovanj milijon in milijonterih nasprotstev, ki so neizbežen pogoj za ustvarjanje novih vrednot, napredka in razvoja.

Kje bi bilo danes toliko majhnih narodov, kje bi bila danes tako mogočna delavska gibanja, da ni bilo vsaj nekakšne sence demokracije.

Sicer pa je to vprašanje zgolj teoretično, zakaj demokracija, kolikorkoli je je bilo, kolikorkoli je je, je bila in je nujna posledica razvoja gospodarskih razmer.

Pa vendar! Izločimo za bežen hip to ugotovitev ter ponovimo še enkrat to vprašanje.

Ali bi n. pr. skandinavske dežele pomenile danes brez demokracije to, kar danes pomenijo? Ali je morebiti šel pisati Karl Marx svoj »Kapital« iz absolutistične Nemčije v bolj demokratično Anglijo zaradi meglenega londonskega zraka? Ali se je v katerikoli absolutistični vladani deželi moglo razviti kakšno mogočno ljudsko gibanje?

Sodrug!

KUPIJTE IN ZAHTEVAJTE POVSOD KRUH IN PECIVO IZ
Delauska pekarna Mirko Cortila, Ljubljana
 POSTOJNSKA ULICA 11, DESNO. TELEFON 31-71.

Sodružice!

dveh volitvah napredovali za 222 glasov. Dobrave tu ne moremo vzeti v obzir, ker druga leta sploh ni volila, ker je bila vedno vložena do letos samo naša lista. Če pa prištetimo k zgornjim številkam še dobrih 99 glasov, dobimo 1380 glasov, seštevamo tudi vse nasprotnke, kar da točno 700, ali 680 glasov. Imamo torej še vedno več mi sami v vseh treh tovarnah, kakor pa oba nasprotnika skupaj. To je številka, ki pove vse. Zato je razumljivo, da se je zastopnik kršč. socialcev pri skrutiniji za Savo tako jezil nad svojim članstvom, ki ga je pustilo na cedilu, da pri nadaljnjem skrutiniji sploh ni hotel več pomagati. Razumljiv tudi gnev javorniških kršč. socialcev, češ, da so nam dali zmago Nemci (instruktorji za valjanje fine pločevine, začasno zaposleni tu), da se vedno jezimo nad njimi, njihovi glasovi pa da so nam dobri. Res je, da so naši zastopniki že na predzadnji plenarni seji obratnih zaupnikov zahtevali, da se stori vse, da se jim rok za podaljšanje bivanja več ne podaljša, da smo že javno o njih v tem listu govorili in bomo še, res je pa tudi, da so bile volitve tajne in nihče ne more trdit, o drugem kaj je kdo volil. Nasprotno je pa njih samo 12 in če bi vsi volili našo listo, ali pa nobeden, bi številka 12, pri porastu 122 glasov, ne pomenila ničesar. Količnik za Javornik je bil 61, naš ostanek pa 60. Vzemimo 12 manj, je še vedno 48, drugi ostanek je bil pa 43, tedaj bi bil še vedno naš zaupnik in je trditelj, da so nam dali enega zaupnika Nemci, nesramna laž, ki se more roditi samo v glavah krščanskih socialcev, prijateljev in izpovedovalcev čiste resnice.

Skoro 1400 rdečih glasov v vseh treh tovarnah. Radi verujemo, da to boli, poskrbeli pa bomo, da bo bolelo še bolj. Vsemu našemu članstvu in našim somišljenikom pa iskrena hvala za zaupanje, vrnili ga bomo s svojim delom.

vedal in se zavezal, da bo tudi v bodoče svoje člane obveščal sam, ker je proti takemu načinu razmetavanja delavskega denarja.

Tako »tovariši«. Še pridite, da si pomevemo še kaj, kaj kolektivna pogodba, kaj delavni red, kaj zaščitna sredstva, preganjanje in šikane zaupnikov, zaščitna sredstva, higijenske in varnostne naprave, cevarna brez akorda za nove stroje, vedno hujši priganjaški sistem, praznovanje v obratu g. Schulerja, kdo se bo zato brigal, kako se sklicujejo seje, po pošti, da bo po zakonu, je vendar mnogo važnejše. Delavstvo pa je in bo razsojalo.

Trenutna situacija pri KID.

Dne 31. januarja t. l. je prejela tukajšnja SMRJ Jesenice, kakor smo že poročali, dopis od KID, v katerem odpoveduje KID kolektivno pogodbo. Naše stališče k tej odpovedi smo že poročali v zadnji številki. Delavstvo je na svojem javnem zborovanju dne 5. febr. sprejelo in odposlalo na direktorijo KID resolucijo, v kateri tolmači svoje gledišče na to odpoved, dalje, da gleda v tej odpovedi nekako izzivanje delavstva, ki pa se ne bo dalo zavesti v nikaka stranpota, ki bi omogočale oblasti za kako intervencijo, zahteva dalje, čimprejšnjo razjasnitev v tem nepogodbenem stanju, ter končno naglašajo svojo dobro voljo, da se zadeva mirno konča, opozarja pa hkrati, da delavstvo iz svojega že preje močno okrnjenega ne more dati ničesar več in da bo branilo svoje do zadnjega. Do pisanja tega poročila ni delavstvo prejelo na svojo resolucijo od KID še nikakega odgovora. Članstvo SMRJ je zborovalo že dvakrat, ter na teh svojih sestankih pretresalo položaj in razpravljalo o nadaljnjih ukrepih. O rezultatu in nadaljnjem poteku, bomo še poročali.

RUDARJI.

Kdo je močnejši?

Kdo je močnejši? Ali ideja, prepričanje, samozavest? Ali nasilje, laž, groznje?

Na Dunaju, v Avstriji se je v krvi zapisal odgovor:

Ideja, prepričanje, samozavest. Kajti le te lastnosti človeka, ki se zaveda, da je človek, so ustvarile veličanstvene zgodovinske dni v Avstriji, na Dunaju sedaj sredi februarja 1934. Da so te ideje zaenkrat morale kloniti — ne izpremeni resnice in dejanja.

Te misli so se me lotile, ko sem videl volitve v rudarskih revirjih. Volitev rudarskih zaupnikov. In najbolj revirjev v Trbovljah.

Naciji so se pridušali že ves čas, da bo vse njihovo. Grozili kakor pač dela fašizem vseh kovov. Ali, ker še niso imeli odločevati z orožjem, nego s svobodno glasovnico, se je zgodilo nečuvstvo.

Dobili so, reci, beri in piši, v kljub vsemu, od 30 zaupnikov samo 3 zaupnike. 27 pa jih je dobila razredno zavedna lista. Rdeči so dobili 27, plavi (čeprav »ta pravi«) pa le 3. In še ti trije so iz dnevnega kopa Dobrna, kjer je večina nekakšnih stavbincev, že veste od kod.

In ta glas 27 zaupnikov je zopet potrdil, da so pri volitvah v Delavsko zbornico bili »ukradeni glasovi in da je bila taka goljufija priznana.

Kakor na Dunaju? Branilci zapri-sežene ustave so pred prekimi sodišči.

Trboveljski dopisnik »Slov. Narodu« pa javka in tolaži javnost, da je štev. 635, ki pomeni narod. social. glasove zelo tolažilna, češ, da bo še boljše v bodočnosti. Seveda, če bo tako, kakor v Avstriji, z orožjem v roki.

Pristopajte k Cankarjevi družbi!

»ADRIA«

PRAŠEK JE BOLJŠI!

SPLOŠNA DEL.STROKOVNA ZVEZA JUGOSLAVIJE.

V A B I L O

na redni letni občni zbor Splošne delavske strokovne zveze Jugoslavije, podružnica Moste, kateri se vrši v nedeljo, dne 4. marca 1934 ob 9. uri dopoldne v lokalni kovinarske organizacije nasproti kemične tovarne v Mostah, s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Volitev novega odbora.
4. Organizacija.
5. Slučajnosti.

Dolžnost vsakega zavednega člana je, da se obnega zboru udeleži.

Odbor.

Tržič.

V nedeljo, dne 11. februarja se je vršil občni zbor Splošne delavske strokovne zveze Jugoslavije, podružnica Tržič. Posamezni funkcionarji so podali svoja poročila kratko toda jedrnat, kar je vzel članstvo v veseljem na znanje. Sodr. Kerč je v svojem referatu opisal delo centrale ter dal inicijativo za novo delo podružnice. Z veseljem moramo konstatirati, da smo pri volitvah obratnih zaupnikov sijajno zmagali nad belimi 100 glasov in 2 mandata tako, da imamo mi 9 in beli 7 mandatov. Organizacijsko delo se razširja tudi na tov. »Peko«. Novi odbor si je nadel nalogo, da vse delavstvo v predelnicah organizira in jih tako usposobi za razredni boj.

Občni zbor je potekel v delavski solidarnosti in spoznanju, da nam je potreben močnejši MI, da sprejmemo pripravljeno borbo, katero nam vsiljuje kapital. Stane.

Naj da Borza dela brezposelnim delavcem steklarne kar jim gre —!

Celokupno delavstvo steklarne v Rog. Slatini je že od Novega leta brez dela. Pri popravilih je bilo zaposlenih nekaj oženjenih delavcev, a 30. jan. je tudi tem dela zmanjkalo. Vsi drugi (okoli 130) so pa že dva meseca brezposelni. Borza dela v Celju nam do sedaj še ni izplačala naših upravičenih podpor, mnogim mladim delavcem in delavkam pa Borza dela sploh noče izdati podpor, ker nimajo delavskih knjižic. (O tem smo prosili našo zvezo naj intervenerja na Borzi dela v Ljubljani, naj bi za enkrat zadostovali potrdili občine, do danes o tem še nismo dobili odgovora).

Sedaj smo brez dela že tretjo zimo, lansko leto so še zadostovale za podporo od Borze dela davčne knjižice, letos je pa na Borzi dela v Celju vodstvo, ki bede delavstva prav nič ne upošteva. Ko smo se delavci telefonično obrnili na tega šefa Borze dela naj nam pove kako je z našo podporo in ko je ta gospod slišal, da so na telefonu brezposelni delavci, je samo dejal: »Halo, ništa ne čujem«. Seveda mi plačamo Borzo dela, ko je pa treba da dobimo kakšno podporo, dobimo pa tak odgovor.

Mi pa zahtevamo našo upravičeno podporo, a za tiste, ki še nimajo delavskih knjižic, naj se jim podpora izplača na potrdilo občine.

Opozarjamo Kr. bansko upravo, Delavsko zbornico in celokupno javnost, da se za revne steklarje zainteresira, pa tudi Bednostni fond naj odpre svojo blagajno za brezposelne, ker zato je pač bil ustanovljen.

Za danes se vsakega nadaljnjega komentarja vzdržimo. Ne bomo pa molčali, če se nam ne da upravičena podpora.

Brezposelni steklarji.

Vevče

Papirničarji se dramijo!

Dne 18. februarja 1934 je bil sklican skupni sestanek obeh organizacij, to je JSZ in SDSZJ, ki obstojata v podjetju, da se skupno pogovorijo o perečih dnevnih vprašanjih, ki se pojavljajo zadnje čase v tovarni. Sestanek je bil zelo dobro obiskan. Bil je naravnost manifestacija delavske solidarnosti.

Zastopniki, funkcionarji obeh organizacij so podali poročila o razmerah v podjetju, katere so zelo žalostne za moderno 20. stoletje. Pritožbe obratnih zaupnikov se ne upoštevajo. Pritožbe delavstva so organizacije predložile zaupniškemu zboru, da isti zaprosi pri ravnateljstvu za razgovor o najbolj kričečih zadevah, kar pa je ravnateljstvo odklonilo z motivacijo, da naj se napravi druga vloga v obliki vlnudne prošnje

Za danes se vsakega nadaljnjega komentarja vzdržimo. Ne bomo pa molčali, če se nam ne da upravičena podpora.

Brezposelni steklarji.

Vevče

Papirničarji se dramijo!

Dne 18. februarja 1934 je bil sklican skupni sestanek obeh organizacij, to je JSZ in SDSZJ, ki obstojata v podjetju, da se skupno pogovorijo o perečih dnevnih vprašanjih, ki se pojavljajo zadnje čase v tovarni. Sestanek je bil zelo dobro obiskan. Bil je naravnost manifestacija delavske solidarnosti.

Zastopniki, funkcionarji obeh organizacij so podali poročila o razmerah v podjetju, katere so zelo žalostne za moderno 20. stoletje. Pritožbe obratnih zaupnikov se ne upoštevajo. Pritožbe delavstva so organizacije predložile zaupniškemu zboru, da isti zaprosi pri ravnateljstvu za razgovor o najbolj kričečih zadevah, kar pa je ravnateljstvo odklonilo z motivacijo, da naj se napravi druga vloga v obliki vlnudne prošnje

ter da je samo na take prošnje pripravljeno razgovarjati. Delavstvo je z ogorčenjem odklonilo, češ, ker so obratni zaupniki zakonito izvoljeni in ni njih naloga klečeplaziti okrog obratnega vodstva, ampak da zahtevajo od ravnateljstva to, kar zahtevajo delavci, ki so jih izvolili. Namreč: **takojšnji pristop k prejšnjim razgovorom.** Predlagana je bila tudi resolucija o isti zadevi. Sklenilo se je, da, če je ravnateljstvo ne sprejme od starešine obratnih zaupnikov, jo bo prineslo vse delavstvo vevške papirnice.

In ta resolucija se glasi:

RESOLUCIJA

sprejeta na sestanku celokupnega papirniškega delavstva dne 18. febr. 1934 v Dev. Mar. v Polju.

1. Delavstvo najodločneje protestira proti netaktnemu ravnanju ravnatelja Jahna, kateri je odklonil razgovor z obratnimi zaupniki, češ, da vloga z dne 22. jan. t. l. ni bila pisana v obliki prošnje.
 2. Delavstvo povdarja, da se mora obratne zaupnike smatrati kot zakonite zastopnike, ter ne dopusti, da bi se jih poniževalo s tem, da se jih sili prosiščiti okoli zastopnikov podjetja.
 3. Zahtevamo, da podjetje takoj pristopi k razgovoru s celokupnim zaupniškim zborom o vseh točkah zavrjene spomenice.
 4. Zahtevamo, da podjetje že vendar prične z rednim obratovanjem in naj zato preskrbi potrebna naročila. Če pa se to kljub prizadevanju podjetja ne da doseči, naj se pa zaposli pri zmanjšanem obratovanju čim več delavstva, ker nikakor ne gre, da podjetje gleda samo na svoj nezmanjšani dobiček, a delavstvo pri tem trpi pomanjkanje. Potem naj se gleda na to, da posamezni delovodje in mojstri ne bodo delavstva pošiljali domov, kadar se jim zdi, ker je dela kljub temu dovolj s čiščenjem strojev, ki so vsled pretirane štednje skrajno zanemarjeni in so požarne katastrofe na vidiku ter življenska varnost delavstva ogrožena.
 5. Najodločneje zahtevamo, da se Štibrič Francu povrne škoda v iznosu 1400 Din, katero je utrpel radi nepotrebne premestitve k slabše plačanemu delu. To zahtevamo iz razloga, ker je Štibrič po izjavi ravnatelja Jahna popolnoma nedolžen.
 6. Zahtevamo, da podjetje svojemu vrtarju Petru Slaparju ne dopušča avstrijskih feldvebelskih manir, ki delavstvo samo razburjajo in ustvarjajo sovražno razpoloženje tudi proti podjetju, ki take manire tolerira.
 7. Delavstvo najodločneje zahteva, da se ta resolucija upošteva in pripominja, da stoji za svojimi zaupniki v enotni fronti ter jih tako ščitilo z vsemi razpoložljivimi sredstvi pred morebitnim preganjanjem
- V Vevčah, dne 18. febr. 1934.

Govorniki so na kratko orisali zgodovino delavskega gibanja, ki ni nič drugega kot en sam boj, boj za izboljšanje delavskega vprašanja, ki se je vršil večeraj v takšni obliki in danes v drugačni in se bo jutri še v drugačni!

Podčrtali so potrebo organizacije in to za današnje čase zelo močne organizacijske skupnosti, kar je delavstvo z burnim odobravanjem in z vzkliki odobravalo.

Naj žive zavedni vevški papirničarji, katerim želimo mnogo uspeha v obrambi delavskih interesov!

Papirničar.

Kultura.

Ivo Žic-Klačič: Ispovest roba Ivana s predgovorom dr. Mladena A. Horvata. Zbranih je niz pesmi in motivov, ki so prav lepi. Med njimi je lepa pesem »Slovenske gorice kjer

»U jaruzi pokraj druma pijani harmonikaš Francek promuklo peva: Dekle je na vrtu plela ...«

Rafael Salmič
 urar in zlatar
Celje (Narodni dom).

Vsakovrstne ure, zlatina in srebrna, jedilno orodje, razne poročne prstane, birmska in krstna darila v veliki izbiri vseh vrst.

Vse po najnižjih cenah.

Vršim tudi popravila vseh vrst.

Zahtevajte povsod prvovrstno moko znamke

»ZLATICA«

od umetnega mlina

VILIM SCHULZ, NOVI SAD.

PRIPOROČAMO TRGOVINO JOSIP OLUP, Ljubljana, Stari trg štev. 2, na vogalu.

Velika izbira moških oblek in perila iz lastne tovarne TRIGLAV. — Kamgarni in modne potrebščine stalno na zalogi — Dobro blago, najnižje cene. — Priporočam tudi svojo gostilno **Pod gradom, Stari trg štev. 1.**